

ת"ד 11725/08/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה
ת"ד 11725-08-16 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופט אלכס אחטר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ע"י בא כוחה עו"ד אולגה שץ
פלוני
ע"י בא כוחו עו"ד יואב שפרונג

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו וזאת כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 20/12/17. על פי עובדות כתב האישום, ביום 15/1/16 סמוך לשעה 23:20 נהג ברכב מסוג הונדה שמספרה xxxxxx בכביש 4 מכיוון צפון לדרום. בהגיע הנאשם לק"מ 181.8 נהג רכבו ברשלנות ועקף רכב טויוטה מספר 5932332 נהוג על ידי יעקוב פינגרהוט, (להלן רכב 1) שנסע לפניו כאשר הדרך לא הייתה פנויה במרחק מספיק כדי לאפשר ביצוע העקיפה בבטחה והתנגש חזיתית עם רכב מסוג טויוטה מספר 4997030 שהגיע מהכיוון הנגדי ונהוג על ידי אדלשטיין רון (להלן: רכב 2). באותן נסיבות הנאשם לא שמר על ריווח מרכב מספר 1 שנסע לפניו והתנגש עם פינה קדמית ימנית שלו בפינה אחורית שמאלית של רכב 1. רשלנותו של הנאשם מבטאת בכך שלא שמר על רווח מהרכב שנסע לפניו, ובכך שעקף בדרך לא פנויה וגרם לתאונת דרכים בה נגרם נזק לרכבים המעורבים וכן נחבלו נוסעי ונהגי הרכבים.

כתוצאה מהתאונה נגרמו למעורבים חבלות של ממש כעולה מעובדות כתב האישום וכן נגרם נזק לרכבים.

הנאשם הורשע בעבירות הבאות:

1. נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.
2. חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.
3. עקיפה כשהדרך לא פנויה - עבירה לפי תקנה 47(ד) לתקנות התעבורה
4. אי שמירת מרחק - עבירה לפי תקנה 49 לתקנות התעבורה.
5. התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

ביום 24/12/19 נשמעו בפני הטיעונים לעונש וזאת לאחר ששיבות הטיעונים לעונש אשר נקבעו בתיק זה, לאחר מתן הכרעת הדין, נדחו מספר פעמים על מנת לאפשר לנאשם להתייצב בפני שירות המבחן לצורך הגשת תסקיר בעניינו, כך גם על מנת לאפשר לו להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות.

אבהיר, כי בין לבין החליף הנאשם את הייצוג המשפטי, דבר אשר היה אף בו כדי לגרום להתמשכות ההליכים. מכל מקום, בסופו של דבר ולאחר שבית המשפט בא לקראת הנאשם מספר פעמים, לפני משורת הדין, הוגשו בעניינו חוות הדעת מטעם שירות המבחן והממונה על עבודות השירות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

בהתאם לחוות הדעת אשר הוגשה מטעם הממונה לעבודות השירות ביום 10/10/19 נמצא כי הנאשם כשיר לריצוי עונש המאסר, ככל שיוטל עליו, במסגרת גזר הדין, בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן:

ביום 19/12/19 הוגש לתיק בית המשפט תסקיר בעניינו של הנאשם מטעם שירות המבחן לאחר שבשתי הזדמנויות קודמות שניתנו לנאשם לא עלה בידיו לשתף פעולה עם שירות המבחן.

כעולה מהאמור בתסקיר מדובר בנאשם כבן 22 שנים, רווק שמתגורר בבית הוריו בפרדיס, וכיום, מזה כ- 3 שנים עובד כמלגזן במפעל בקסריה, בפני שירות המבחן הוצגו אישורי תעסוקה.

שירות המבחן מתאר במסגרת התסקיר כי הנאשם נפגע אף הוא באופן קשה כתוצאה מגרימת תאונת הדרכים בה הורשע בהליך זה שלפניו. הנאשם הגיע לבית חולים רמב"ם לחדר הלב, כשהוא מורדם ומונשם, סובל משברים בפלג גופו התחתון, עבר ניתוחים, ובמהלך הבראתו התנייד בכיסא גלגלים ולווה ע"י מערך אשפוז ביתי עד לתאריך 25/2/16.

עוד ציין שירות המבחן כי משפחת הנאשם הינה משפחה נורמטיבית, הנאשם עצמו שיחק עוד מילדותו כדורגל באופן מקצועי במקום מגוריו, והפסיק לעשות כן לאחר שנפצע כתוצאה מהתאונה מושא הליך זה שלפנינו.

הנאשם ניסה לשקם את חייו, להשתלב בלימודי חשבונאות, אולם בשל קשיים כלכליים לא הצליח לעשות כן, כך גם לרוע מזלו ארוסתו ביטלה את האירוסין וכעת נותר הנאשם בגפו ופועל להסדרת חובותיו שמקורם כאמור בתאונה.

הנאשם נטול הרשעות פליליות ולחובתו 6 הרשעות תעבורה.

הנאשם התייחס בדבריו לתאונה כאירוע שארע כתוצאה מכוח עליון באופן המנתק את פעולותיו הרשלניות אשר הובילו להתרחשות התאונה, להערכת שירות המבחן התנהלות זו מסייעת לנאשם להימנע ממגע ישיר עם רגשות קשים של אשמה ופגיעה באחרים.

קצינת המבחן ציינה כי התרשמה שמעורבותו של הנאשם בעבירות מושא הליך זה שלפנינו, עבירות שבוצעו לפני 4 שנים, מקורם על רקע צרכיו של הנאשם לריגוש ולפריצת גבולות באופן התואם את גילו הכרונולוגי דאז, דבר אשר קיבל את ביטויו בתחום התעבורתי. כך גם התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם הושפע מגורמים סביבתיים - תרבותיים, הנוטים להקלה ולהגמשת גבולות בתחום התעבורה.

בסופו של דבר התרשם שירות המבחן כי מדובר באדם צעיר בעל תפיסה עצמית של אדם נורטימבי, בעל תפקוד יציב, אינו מגלה נזקקות טיפולית, ועל כן, לא נוצר פתח להתערבות טיפולית בשירות המבחן.

קצינת המבחן המליצה בנסיבות אלה, להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ולצידה הטלת ענישה בעל אלמנטים חינוכיים, בדמות צו ביצוע עבודות של"צ, כאשר לעניין זה הומלץ ע"י שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ באופן משמעותי בהיקף של 300 שעות לצד פיצוי הנפגעים.

טיעוני הצדדים לעונש:

ביום 24/12/19 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה כי יש לזקוף לחובת הנאשם את תוצאות התאונה הקשות, והתנהלותו של הנאשם, ועתרה להטלת עונש מאסר בפועל לתקופה שבין 12-3 חודשים, פסילה בפועל של 40 חודשים עד 6 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצויים לנפגעים.

המאשימה ביקשה להטיל את הענישה ברף העליון של מתחמי הענישה הנ"ל וזאת לאור כמות הנפגעים, מהות הפגיעות, ונתק הנהיגה הקצר של הנאשם, עברו התעבורתי, ומידת רשלנותו הגבוהה.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין במסגרת טיעונו כי יש לקחת בחשבון את העובדה שממועד התאונה חלפו 4 שנים כאשר בתקופה זו הנאשם היה בן 18 שנים בלבד, באי כוחו התחלפו בזה אחר זה, ובנסיבות עניינו יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם לצד הפגיעות שנגרמו לו עצמו והעובדה כי הוא נתון היום בחובות כבדים שמקורן בתאונה.

בנסיבות אלה ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולעניין הפסילה עתר להטלת פסילה מידתית וסיווגה כך שבמהלכה יתאפשר למרשו לנהוג במלגזה במקום עבודתו.

הנאשם בדבריו ציין שהוא מצטער על מה שקרה, טען שנגרמה לו נכות בגלל התאונה, הוא לוקח אחריות ולדבריו, ישלם עד השקל האחרון על כל מה שעשה.

דין:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בענייננו, אין חולק כי במעשיו גרם הנאשם לתאונת דרכים שבצידה חבלות של ממש ללא תכלית וללא סיבה מוצדקת. הנאשם יצא לבצע עקיפה כאשר הדרך לא הייתה פנויה. כתוצאה מכך, פגע והתנגש חזיתית ברכב אשר נסע באותה עת בנתיב הנגדי ולמעורבים כאמור נגרמו חבלות של ממש. בנס לא הסתיים אירוע זה בקיפוח של חיי אדם.

הערך החברתי המוגן בענייננו הינו שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך והבטחת זכותם לנהיגה בטוחה בכבישי הארץ.

למרבה הצער, תאונות הדרכים הפכו למכת מדינה, וגובות קורבנות רבים בגוף ובנפש, משכך על בית המשפט לבטא במסגרת גזר דינו, את חומרת העבירות בהן מורשעים הנאשמים בגין עבירות אלה, והסיכון אשר מקורו בנהיגתם הרשלנית, הגורם לפגיעות קשות ולחבלות של ממש למשתמשי הדרך אשר בסה"כ ביקשו להשלים את נסיעתם ללא כל פגע.

במסגרת רע"פ 11917/05, **סיוון צפריר נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט העליון - כב' השופט ג'ובראן, כדלהלן: **"ראוי לזכור כי אנשים משלמים בחייהם בגופם ובממונם יום - יום בשל מעשיהם של נהגים המציבים עצמם והמסובבים אותם, ולו ברשלנות, בסכנה חמורה. על בית המשפט להרים קולו ולנקוט במדיניות ענישה מרתיעה בעבירות אלה"**.

בענייננו, התאונה נגרמה בשל רשלנותו הבלעדית של הנאשם, אשר סטה מנתיב נסיעתו עת שביקש לבצע עקיפה של רכב אשר נסע לפניו, עבר לנתיב הנגדי חסם דרכו של רכב שבא מולו והתנגש בו.

בתי המשפט מתווים מדיניות ענישה מחמירה במקרים הדומים לענייננו, וזאת כחלק מתרומתם למלחמה בתאונות הדרכים אשר הפכו לתופעה נפוצה וגבו מחיר יקר בחיי אדם.

מדיניות הענישה מיושמת בעיקר בהתחשב בדרגת הרשלנות, בתוצאות התאונה ובנסיבותיו האישיות של הנאשם (ר' ת"ד(ת"א) 2659-04-14 **מ"י נ' רפאל ביטון** [ניתן ביום 22.1.15, פורסם בנבו] והפסיקה שהובאה שם).

תאונות דרכים אשר נגרמות כתוצאה מרשלנות של הנאשם מחייבות הטלת פסילה בפועל לתקופה ארוכה וממושכת וכך גם הטלת עונש מאסר. לעניין זה ראו רע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל**, רע"פ 3764/05 **ורד בן זויה נ' מדינת ישראל**, ע"פ 5554/12 **מדינת ישראל נ' בנימין רבינוביץ**.

כפי שצוין לעיל ב"כ הנאשם טען במסגרת טיעונו כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שבמועד ביצוע העבירות גילו של הנאשם היה 18 שנים, ומעשיו כפי שאף תוארו ע"י שירות המבחן מקורם בחוויית ריגוש המאפיינת צעירים בתקופת

ההתבגרות (כך עולה מהתסקיר).

לעניין זה אין לי אלא להפנות לע"פ 70237/07 אדרי נ' מדינת ישראל, שם נאמר ע"י בית משפט המחוזי בתל אביב, בין היתר לעניין זה כדלהלן: **"הסנגור שם דגש רב על גילו של המערער כאשר לשיטתו - הגיל במקרה זה יכול וצריך להיחשב כנסיבה חריגה שיש בה כדי לפעול לקולא. אם אמרתי שאין בטענה זו ממש אמרתי מעט מדי, ולא נתתי ביטוי הולם למשמעות הגיל. בני גילו של המערער תופסים מקום נכבד באוכלוסיית הנהגים הלא זהירים, המעורבים בתאונות, ולמרבת הצער גם בקרב אוכלוסיית הנפגעים. מהירות גבוהה, שכיחה דווקא בקרב "פלח שוק" זה כמו גם נהיגה פזיזה, לא מיומנת ולא אחראית...לא בכדי מצווה נהג חדש, על פי חוק, לנהוג לאחר קבלת רישיון הנהיגה, עוד תקופה מסוימת בליווי מבוגר, והחוק אף מגביל את מספר הנוסעים שהוא רשאי להסיע...הגבלות אלו על הנהג החדש, מטרתן לחזק ולהטמיע את חובת הזהירות בקרב הנהגים החדשים (רובם בני נוער צעירים), באופן שהתנהגות זו תושרש והם יקפידו לנהוג בצורה אחראית גם לאחר שיוסרו מעליהם הפיקוח וההגבלות".**

באשר למידת רשלנותו של הנאשם הרי שבענייננו, נוכח נסיבות ביצוע המעשים וליתר דיוק נוכח נהיגתו של הנאשם כפי שתוארה בעובדות כתב האישום, עליה כאמור לא חלק הנאשם, אני קובע כי מדובר במידת רשלנות גבוהה, והתנהגותו של הנאשם התאפיינה באדישות לתוצאות העקיפה המסוכנת אשר למרבה הצער אכן התממשו.

עד כאן כאמור ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. היינו, אחריותו של הנאשם לביצוע העבירות בהן הורשע, הנזק שנגרם לנאשם וליתר המעורבים כתוצאה מהתאונה, יכולתו של הנאשם להבין את הפסול שבמעשיו ולהימנע מביצוע העקיפה הלא הכרחית והלא בטוחה וזאת על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בנאשם שהיה נהג חדש בעת התאונה.

מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם:

אומנם שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה מוחשית בעלת אלמנטים חינוכיים בדמות צו של"צ בהיקף של 300 שעות וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים - כלכליים בעיקר, אני סבור שאין זה המקרה בו יאמץ בית המשפט את עמדת שירות המבחן שכן לא רק שמדובר בעמדה שהינה בגדר המלצה בלבד, אלא מדובר בעמדה עונשית שאינה משקפת את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען בהן הורשע הנאשם. לעניין זה מקובלת עלי עמדת המאשימה במלואה.

עם זאת, בהתחשב בנסיבות המקרה דנא, בעובדה שמדובר באירוע ספונטני ובפרט בעובדה שמדובר בבגיר צעיר בעת ביצוע העבירה (לעניין זה ר' ע"פ 2420/15 **אבטליון נ' מ"י** (29.11.15) וכן ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מ"י** (25.6.13)) כמו גם בפגיעותיו הקשות גם של הנאשם עצמו, ובשים לב שאמנם רמת רשלנות הנאשם גבוהה אך לא נלוו לה עבירות קשות אחרות דוגמת נהיגה בשכרות, הימלטות או נהיגה ללא רישיון/ בפסילה, מן הדין כי רף העונש התחתון יהא נמוך מן הרף לו עתרה ב"כ המאשימה.

בסופו של דבר, בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקרה דנא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו בין ענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר בפועל בודדים, לביצוע בעבודות שירות, ותקופת פסילה בין 4 חודשים ל- 30

עמוד 5

חודשים (עניין ביטון וכן ת"ד 12257/07 מ"י נ' **שובלי נתנאל** [ניתן ביום 15.7.09, פורסם בנבו]) לצד ענישה נלווית.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לא נעלמה מעיני העובדה שהנאשם עצמו נפגע באופן קשה כתוצאה מהתאונה, העדר עבר פלילי, נטילת אחריות הנאשם על מעשיו, ומאמציו לתיקון תוצאות התאונה באופן שפועל הוא לפצות את המעורבים, ולהחזיר את חובותיו בתביעות שהוגשו נגדו מטעם צדדי ג' בהליכים אזרחיים. כך גם לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מהתרחשות התאונה והמלצתו של שירות המבחן הגם שכידוע המלצה זו אינה מחייבת את בית המשפט והינה כלי אשר נמצא בארגז הכלים של בית המשפט בו ניתן להסתייע בעת גזירת העונש ההולם והמתאים על הנאשם.

לקחתי גם בחשבון את התמשכות ההליך בעניינינו ממועד קרות התאונה ועד למועד מתן גזר הדין. באשר להתמשכות ההליכים, הרי לעניין זה אפנה לדבריו של כב' השופט דנציגר ע"פ 5822/08 **טרייטל נ' מדינת ישראל**, שם נקבע לעניין זה כדלהלן: "**אכן, כבר נפסק לא אחת, כי יש מקום להתחשבות בחלוף הזמן ובהתארכות ההליכים, עת בא בית המשפט לשקול את העונש שראוי כי יושת על הנאשם, וזאת כל עוד לא צעדיו של הנאשם עצמו הם שגרמו לעיכובים בניהול ההליך המשפטי בעניינינו. היקף ההתחשבות בשיקול זה, משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות העניין ולשיקולים רלוונטיים אחרים, כאשר נאשם יופטר מעונש מאסר בפועל בגין התמשכות הליכים בענייניו, רק במקרים קיצוניים**".

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל אותם יבצע הנאשם בעבודות שירות במשטרת זיכרון יעקב. לאור העובדה שהמועד הנקוב בחוות דעת של הממונה לעבודות השירות לתחילת ריצוי עבודות חלף לו זה מכבר מתבקש הממונה על עבודות השירות לתאם עבור הנאשם מועד חלופי לצורך תחילת ריצוי עבודות השירות ובמועד שייקבע יתייצב הנאשם במשרדי הממונה על עבודות שירות ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הציונות 14 טבריה.
2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירה של נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.
3. פסילה בפועל, לתקופה של 36 חודשים אשר תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. אני מורה על סיווג הפסילה כך שיתאפשר לנאשם לנהוג במהלכה במלגזה, במקום עבודתו ובשטח העבודה בלבד. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט וזאת עד ולא יאוחר מיום 26/1/20 שעה 12:00 ויקבל אסמכתא מתאימה כנגד ההפקדה.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

5. בנסיבות העניין, איני מטיל קנס כספי על הנאשם.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין אל הממונה על עבודות השירות וכך ייעשה גם במקביל ב"כ הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח טבת תש"פ, 15 ינואר 2020, במעמד הנוכחים.